„Danskeren,"

et halvugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen

Alle Indsendelser adresseres: Danskeren, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse mod tages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der annoncerer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det annoncerede, bedes de altid omtale, at de faa Annoncementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Til Abonnenterne.

Vi beder vore ærede Abonnenter undskylde, at „Danskeren" denne Gang ikke udgaar med det sædvanlige Sideantal.

I Fremtiden venter vi at kunne udsende „Danskeren" i dens tidligere Størrelse.

Danish Luth. Publ. House,
Paul Petersen, Manager.

Slutte Diskussionen.

Der har efter vor Mening ingen Grund været til at klage over, men derimod til at glæde sig ved den Meningsudveksling, som har været ført i „Danskeren" angaaende den rette Form for Absolutionen. Een Frugt har den vist affat hos mange: Ønsket om noget mere fast end hidtil. Saa er det jo Spørgsmaalet, hvorledes og hvorForhandlingen skal fortsættes. Thi det kan vi vistnok være enige om, at der er gaaet alt for lidt til Bunds i Sagen til, at man kan være færdig til at afgøre den, med mindre da man just uden videre vilde binde sig til den Form og give samme Frihed, som findes i Moderkirken. Men om Diskussionen skulde fortsættes skriftlig, burde den føres ind i et nyt Spor. Sagen burde belyses temmelig udførlig baade fra Skriften og fra Historien. Men til en saadan Forhandling anser vi ikke „Dsk." for det rette Organ, og derfor vil vi, i hvert Fald foreløbig, afslutte denne Diskussion her.

Og med det samme skal vi tillade os at udtale en Tanke om denne Fortsættelse.

For det første mener vi da, at efter den Diskussion, der har været ført — en Diskussion, der har rettet Opmærksomheden paa utilbørlige Afvigelser og Uoverensstemmelser indenfor vort Kirkesamfund — da bør Forhandlingen fortsættes, indtil der opnaas et Resultat. Og saa forekommer det os videre, at der passende kunde gøres to Ting. Aarsmødet kunde vælge nogle Mænd til at gøre Udkast til dette Spørgsmaals hel-dige Løsning, og disse kunde saa sørge for, at det blev taget op til Drøftelse ved Kredsmøder og i Præstekonventer. Thi at kaste Drøftelsen ind der

Disse Tanker [illegible] Embede. Det siges Red.

Husmandens Sang.

Naar Vinteren rinder i Grøft og i Grav,
Og Rugens de krøllede Blade
Sig ranker i Solen, som spejles i Hav,
Jeg griber med Længsel —
jeg ved knap deraf —
Min Hakke, min Skovl og min Spade.

Jeg hvæsser paa Stenen den rustede Eg
Og retter den bøjede Plade,
Saa springer jeg udenfor Mur og for Væg,
Hvor Marken har Klumper
og Mosen har Klæg,
Med min Hakke, min Skovl og min Spade.

Jeg lytter til Vaarens syngende Kor,
Til Lærken, den jublende glade.
Vi kender hinanden fra Somren i Fjor;
Den kvidrer, jeg græster og graver mit Ford
Med min Hakke, min Skovl og min Spade.

Naar Solen gaar ned i et luende Baal
Paa Hedens vidstrakte Flade,
Jeg retter min Ryg, og jeg skimter et Maal —
Det blaaner og blinker,
det blankslidte Staal
I min Hakke, min Skovl og min Spade.

Joh. Skjoldborg

De smaa Lande.

K. Bjerre.

Det svundne Aarhundrede har faa et mange Navne — „Jernbanernes Aarhundrede," „Kanonernes Aarhundrede" osv.; alt sammen Navne, der kan knuge Smaafolk, fordi det er, som om de knuses under en vældig Maskine, der ruller frem over Jorden uden Barmhjertighed. Og paa mange Maader er det ogsaa strænge og farlige Tider for de smaa, ikke blot for de smaa (fattige) Mennesker, men ogsaa og vel især for de smaa Lande.

Men saa har vor Tid ogsaa faaet et andet Navn, der rummer en opmuntrende Tanke, nemlig „de smaa Tings Aarhundrede" Man behøver jo blot at huske paa den Rolle, Bakterierne spiller i vore Dages Læsevidenskab, saa at disse uendelig smaa Væsener er langt farligere for vort Liv end Løver og Bjørne og alle store Rovdyr — og paa den anden Side ogsaa mere nyttige for os end Køer og Heste og andre Dyr.

Dette gælder natu ligvis ikke blot i Fysiologien, men lige saa fuldt i Menneske- og Folkeverdenen. De smaa Mennesker (Arbejderne), de smaa Hjem og de smaa Lande betyder overordentlig meget i Verdensudviklingen.

Jesus var Arbejder i et lille Hjem i et lille Land.

Vi maa tænke os, at han havde Valget mellem alle Stillinger og Lande, og de fleste vilde vel have fundet det rimeligt, om han havde ladet sig føde i et Kongeslot i et stort Rige. Men naar han valgte at lade sig føde i et lille Hjem og et lille Land, maa det have været af den Grund, at dette gav de bedste Betingelser for hans menneskelige Udvikling og hele hans Gerning.

Historien viser os jo ogsaa, at de fleste store Mænd, de fleste af Verdens Velgørere er udgaaet fra smaa Hjem, og at det er de smaa Lande — som Jødeland, Grækenland og Norden —, der har ydet de vigtigste Bidrag til Udviklingen.—

At høre til et lille Folk som det danske kan, som sagt, i mange Maader være strængt nok. Forholdene er smaa og kan være trykkende baade for Aandslivet (f. Eks. for Kunst og Videnskab) og for Erhvervslivet. Det kan være meget pinligt at staa magtesløs over for de store Uretfærdigheder, der foregaar i Verden (Sønderjylland, Finland, Armenien osv.) ja, endog at være stillet saaledes, at man næppe tør vise sin Sympati for de undertrykte, fordi ens eget Lands Bestaaen derved kan sættes paa Spil.

Man kan derfor nok forstaa, at Folk kan komme ind paa selvopgivende Tanker og sige som saa: „De smaa Folks Tid er omme, og vi har intet andet at gøre end at lade os sluge af de store."

Men overfor disse trykkende Tanker er det da værd at stille de Lysider, der er ved at høre til et lille Folk.

Det viser sig, at de gode, humane Tanker har de bedste Betingelser for at trives i det lille Folk. De store Folk udsættes for at blive hersesyge, rovgrisk e og brutale. Og er det strængt at staa magtesløs over for disse Overgreb, saa var det dog værre at høre til selve de store Folk, der øver Uretfærdighederne.

Det følger af sig selv, at saadanne Tanker som den at sætte Lov og Ret (Voldgift) i Stedet for Krig langt lettere gror i smaa Lande end i store.

Men mange andre Tanker har ogsaa bedre Kaar — uden at det altid er muligt at paapege Grunden. Hemmeligheden ligger vel i, at de smaa Folk lettere bevarer det, som i Kristendommen kaldes „det barnlige", d. v. s. Modtageligheden.

Vort lille Folk har i vore Dage faaet adskillige Ting betroet, som de store Folk ikke kunder. Jeg nævner blot alt det, der hører med til Højskolebevægelsen. Højskolerne har jo fra Danmark forplantet sig til Sverig, Norge og Finland. Men de store Lande er ikke naaet længere end til, at enkelte Mænd er blevne opmærksomme paa Sagen.

Vi har sikkert ogsaa adskillige Opgaver som et lille Folk bedst kan løse. Grundtvig stillede os allerede for 50 Aar siden i Udsigt, at det sociale Spørgsmaal skulde blive løst her paa en saa god Maade, at de store Lande skulde sende Bud og spørge os, hvorledes vi dog bar os ad med at komme over det Spørgsmaal, som rystede dem i deres Grundvolde. Jeg tør ikke sige, at der er sikre Tegn til, at dette skal gaa i Opfyldelse. Men der er ingen Tvivl om, at just et lille Land, hvor Almenoplysningen er god, hvor der gaar brede aandelige Strømninger gennem Folket, og hvor de bedste Betingelser for gensidig Forstaaelse findes — der er ingen Tvivl om, at vi særlig har denne Opgave.—

Men — hvad hjælper alt dette, naar vi er saa smaa og svage, at vi intet betyder i Verden? Hvad hjælper det f. Eks., at Tanken om Fred og Retfærdighed vokser i de smaa Lande, naar de store Lande ikke bryder sig om det?—

Jo, det hjælper noget alligevel; vi ser dog, at Tankerne lidt efter lidt trænger igjennem i de store Lande.

Men det er vist med de smaa Lande som med de smaa Kræfter i det hele: de maa slutte sig sammen for at naa deres Maal.

Danmark og Sverige og Norge maa slutte sig sammen paa alle Omraader, ogsaa de praktisk-politiske.

Det glæder mig at se, at Spørgsmaalet om et Toldforbund er stærkt paa Tale (se f. Eks. Pechcke Knudts Artikler i „Berlingske Tidende"), og jeg ved, at der er mange indflydelsesrige Mænd, der er med, ikke blot her i Landet. — Det glædede mig ogsaa forleden Dag at se, at den engelske Rigsdagsmand Cremer (der har faaet Nobels Fredspræmie) har sagt, at der arbejdes paa en Voldgiftstraktat mellem England og Skandinavien.

Alt dette kan være vanskeligt og gaa smaat; men det er vel en af Fordelene ved at høre til de smaa, at vi kan synge, blot det gaar frem, selv om det er smaat.

Hvorledes Tolstoi vandt sine Generalsepauletter.

I et Londonerblad fortælles følgende mærkelige Historie angaaende Grev Tolstois Familie.

Denne Families Stifter var oprindelig Dørvogter hos Peter den Store. En Dag, da han saaledes stod paa sin Post, kom en Adelsmand og forlangte at blive indladt. Vagten nægtede selvfølgelig dette, idet Kejseren havde givet streng Ordre til, at ingen denne Eftermiddag kunde tilstedes Audiens.

„Men", sagde Adelsmanden, „jeg er Storfyrst den-og-den".

„Alligevel kan jeg ikke tillade Dem Adgang, Storfyrste!"

I Raseri slog Fyrsten Vagten i Ansigtet med sin Ridepisk.

„Slaa bare løs, Deres Højhed", sagde den anden. „Jo desto mindre maa De blive udenfor."

Herpaa aabnedes Døren af Kejseren, som havde hørt denne Halløj. „Hvad er der løs?" spurgte han.

Adelsmanden fortalte Sammenhængen, og Kejseren hørte stiltiende til. Derpaa sagde han:

„Du, Tolstoi, maatte lade dig slaa i Ansigtet af denne Herre, fordi du adlød dine Ordrer. Her, tag min Stok og betal ham tilbage."

„Men, Deres Majestæt!" udbrød Fyrsten, „dette er en simpel Menig."

„Jeg gør ham herved til Kaptajn."

„Ja, men jeg er en højstillet Officer ved Deres Majestæts Hof."

„Saa kreerer jeg ham Oberst af min Livgarde."

„Jeg har, som Deres Majestæt ved, Rang af General."

„Derfor erklærer jeg herved Tolstoi for General, og De skal nyde den Ære at blive gennemprygled af en Mand af Deres egen høje Rang."

Adelsmanden tog saa sine Prygl med filosofisk Ro. Men den følgende Dag fik Vagten sin Generalskommission og modtog Ridderslaget.

Fra ham siges den nuværende Tolstoi-Familie at nedstamme.

Ved Alb. J.

Lad os ikke afvige fra de gamle Kirkestikke.

Jeg erindrer, at Pastor Kloth for en kort Tid siden gennem „Danskeren" ønskede Oplysning om, hvorledes Ritualet lyder ved Nadverbordet hjemme i Moderkirken, eftersom det herovre lyder lidt forskelligt. De ønskede Oplysninger blev, saa vidt jeg husker, givne af Pastor Frimodt-Møller.

Jeg ser nu saaledes paa den Sag, at vi her i Amerika, som bekender os til den lutherske Kirkes Lære og er en Gren af Moderkirken i Danmark, bør under vore frikirkelige Forhold ikke afvige fra Moderkirkens Ritual eller Kirkestikke; thi jeg kan ikke se rettere, end at det vækker Forstyrrelse i Menigheden ved Præstestifte, naar den nye Præst forsøger at indføre nye Kirkestikke, som ikke før har været i Brug i Menigheden. Heri er vist de fleste enige, og det er vel vanskeligt at faa noget bedre, end det vi har fra de gamle Kirkefædre. Nu bruger sikkert de fleste Præster, efterat Evangeliet er oplæst fra Prædikestolen, at sige: „Saa mange vare de hellige Ord. Hellige Fader, hellige Du os i Din Sandhed; Dit Ord en Sandhed o. s. v." Disse stønne og dybe Ord burde ingen Præst udelade efter Oplæsningen af Dagens Tekst. Ogsaa bør enhver Præst i vor luth. Kirke efter Bønnens Slutning lyse Velsignelsen (den mosaiske) fra Prædikestolen ud over sine Tilhørere.

En Lægmand.

Fra Orum, Washington Co., Nebr.

Nogen Tid er gaaet, siden vi sidst lod høre fra os herude paa Prairien. Nyhederne fra et dansk Settlement er jo saa faa og smaa, at de som oftest ikke læses i Dagbladene. Man nøjes simpelthen med at drøfte de stedlige Nyheder, naar Venner eller Naboer besøger hverandre. Og saa samtaler man om Theaterbranden i Chicago, om den uhyggelige Krig mellem Rusland og Japan, om Ildebranden i Baltimore eller om Theodore Roosevelts mulige Nomination for Præsident.

Det glæder os, at „Danskeren" atter ser sig i Stand til at udkomme regelmæssigt og i fuldt Sideantal. Folk havde saa smaat begyndt at tale om, at det vist var et lille økonomisk Kneb af Forretningsføreren, men saa fik vi jo Besked om Aarsagen gennem Redaktøren. Vi er glade ved „Danskeren". Den er et godt Blad, og Fortællinger og Artikler læses som Regel med Interesse. Alles Øjne — særlig da ud i Samfundet — er henvendt paa Blair og paa Skolen der. Skade kun, at Skolekorrespondentens Tid synes at være saa overordentlig optagen. Man venter Meddelelser og Nyheder baade fra Skolen og fra Blair; thi man-

KALVE TRIVES

paa den varme, søde Skummetmælk fra

U. S.
CREAM SEPARATOR

Den indeholder intet Smørfedt, men Værdien af det ekstra Fedt, som U. S. faar fremfor alle andre Separatorer vil mere end betale for Melet til at udfylde Rationen, hvor ved Skummetmælk bliver ligesaa god, eller bedre for Kalve end uskummet Mælk. Hvis De holder Køer for at faa de bedste Resultater, er det nødvendigt at have en

U. S. SEPARATOR

Den skummer renest.
Varer længst.
Er mest lønnende.

For nærmere Underretninger skrives efter Katalog.

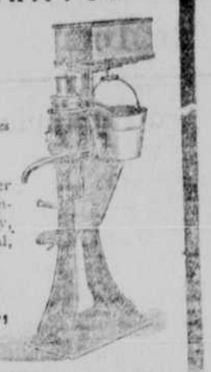

Vi sender vore Separatorer fra Chicago, La Crosse, Minneapolis, Omaha, Sioux City, Hamilton, Ont., Montreal, Sherbrooke og Quebec City. Adresser alle Breve til

Vermont Farm Machine Co.,

BELLOWS FALLS, VT.

344

ge er kendt der eller staar i Forbindelse med Folk der, som de kender. Kravet er maaske for Blairs Vedkommende lidt uberettiget. Desuagtet føler man sig stuffet ved stadig og altid, og som oftest i Stedet for Nyheder, at finde et vist Slags The averteret. Og man faar næsten en Fornemmelse, som om man smagte paa noget ækelt. Gid dog disse Theavertissementer kunde faa en anden Plads i „Danskeren", saa vilde Bladet efter manges Mening være adskilligt bedre.

Telefonkompagnierne har i Vinterens Løb været i travl Virksomhed her paa Egnen. Det er saa behageligt at kunne staa i sin egen Stue og samtale med Venner og Naboer eller i Løbet af et Par Minutter at kunne faa Dagens Pris at vide paa sit Korn, sine Svin eller Stude.

Hos Nic. Jessen er Familien forøget med en Søn. Det samme er Tilfældet hos L. Dickmeyers.

Menighedslivet gaar sin sædvanlige Gang, saa godt som det nu kan gaa under de nuværende Forhold. Præsten tilhører den norske Synode. Menigheden er dansk, men tilhører intet Samfund. Og det er jo mindre heldigt. Der har nu og da været gjort Forsøg fra Synodens Side paa at faa Menigheden til at slutte sig til denne, men dertil har Danskerne hidtil været utilbøjelige. I Vintrens Løb har her været afholdt et Par „Socials", og der var et stort Juletræ Juledagsaften. Der er Gudstjeneste to Gange om Maaneden og om Søndagen Børnegudstjeneste.

Mr. P. Nielsen, der har opkøbt Fløde for „The Nebraska and Iowa Creamery Co.", har overladt denne Forretning til Købmand Christensen i Orum. Mr. Nielsen har imidlertid rentet 100 Acres Land af Mr. Hurd, foruden de 80 Acres, han har i Forvejen.

En Spørsmaal.

Ja, jeg har saa læst det Stykke som Jens Jyde skrev om Dommeren som græd og der var jo meget sandt i det men jeg tænker kun at spørge om han kan fortlare hvor Skylden saa ligger. Jeg kan jo nok se han mener samfondet har Stor Skyl, for aldt det onde som fattigfolk maa lide men hvor stor, mon den saa er og Hvordan mon den skal blive hjolpen. For det kan jo da vist ikke nytte at tænke paa hvad Sosielisterne mener for at vi skulde dele Al vor Ejendom lige med alle Tyve og Røvere og Kjeltringer har jeg nu aldrig kundet ilde det er da det bare Vrøvl nej naar jeg har arbejdet haardt og kjent Hvad det vel sige og begynde paa bar Bond Saa lære mand at forstaa hvad vor Ejendom er værd .. men kunde der tænkes en maade saa de Fattige kun de faa Arbejde altid det vilde jeg Gjerne . .

Niels Fynbo.

Elektrisk Bælte

sendes frit

til alle Mænd, som skriver til Heidelberg Medical Institute, St. Paul.

Send Deres Navn og Adresse, tydeligt skrevet, og vi vil sende vort fortrinlige „Electro Chemic Belt" uden en Cents Udgift for Dem. Det bliver Deres med at forlange det. Ikke engang nødvendigt at sende Frimærker.

Saa godt som noget elektrisk Bælte i Verden.

Heidelberg Medical Institut, med en Kapital af $100,000, er det største og ældste medicinske Institut i Nordvesten og bortskænker Tusinder af dets fortrinlige elektro-kemiske Bælter for at hjælpe og avertere deres udbredte helbredende Kraft. Det store „Elektro-Chemic Bælt" vil gengive Dem Sundhed og Lykke. 18,876 svagelige Mænd er nylig gengivet Energi, Livskraft og fuldstændig Manddom. Det helbreder hurtigt **Rheumatisme, Lændeværk, Lamhed i Ryggen, nervøs Afkræftelse, Varicocele, spildende Livskraft, Nyresygdomme, Lever-, Mave- og Kjønssygdomme, almindelig Svækkelse, tabt Nervekraft, og mange andre Sygdomme.** Det er værd, fra $20 til $50 for enhver. Det bliver bortgivet absolut frit af Hester-Specialisten til alle dem, som behøver det ene store Helbredelsesmiddel, Elektricitet.

„Led i atten Aar, endelig helbredet".

Tilfælde 1,678. For 18 Aar siden mærkede jeg de første Symptoner paa Nervesvaghed, som senere forvoldte mig megen Elendighed og Lidelse. Jeg havde Smerter i Ryggen og havde mange hvilelose Nætter. Jeg manglede Herredømme over mine Aandsevner, saa jeg altid var ubeldig stillet i hvad jeg foretog mig. Jeg har brugt Heidelberg Medical Institute elektro-kemiske Behandling omtrent 6 Uger, og jeg anser mig selv for atter at være helbredet, og at være fristet værd alt, hvad en Mand ejer.

Husk Bæltet sendes ikke paa Prøve, men er Deres Ejendom for stedse uden at De betaler en Cent. Derfor skriv i Dag efter det fortrinlige „Elektro-Chemic Bælt" frit. Nævn dette Blad. Adresse:

Heidelberg Medical Institute,
5th and Roberts Sts., St. Paul, Minn. Dept. 309.

Dampskibsbilletter

med alle Linier, til og fra det gamle Land og alle Steder i Amerika, laveste Priser. Pålidelig og paalidelig Underretning om 14 Linier frit. **Mortensen & Crook,** 332 Grand Av. Chicago.

Svin og Korn er Penge.

100 Pd. af Moore's Stock Food vil forhindre Sygdom hos Svinene og spare 75 Bu. Majs. Hvis ikke, koster det intet. Sælges paa 30 Dages Prøve. Prisen er $7.50 pr. 100 Pd. Forhindrer Utøj hos Hønsene, og de lægger flere Æg, ellers ingen Betaling

MOORE'S STOCK FOOD CO.,
Agenter Ønskes. Council Bluffs, Ia.

CUNARD LINIEN

ETABLERET 1840.

CAMPANIA og LUCANIA,
dobbeltpropellede, 620 Fod lange, 30,000 Hestekr.,
UMBRIA og ETRURIA,
525 Fod lange, 14,500 Hestekræfter,
IVERNIA og SAXONIA,
dobbeltpropellede, 600 Fod lange, 14,150 Ton.
Det nye, dobbeltpropellede Dampskib
CARPATHIA, 558 Fod lang, 13,555 Ton
Det dobbeltpropellede Dampskib
ULTONIA, 513 Fod lang, 9,000 Ton.
Cunard Linjens Rekord:
5 Dage, 7 Timer, 23 Minutter.
F. G. WHITING, Mgr., Dearborn & Randolph, Chicago.
eller Lokal-Agenter overalt.

kun 10c porto-frit.

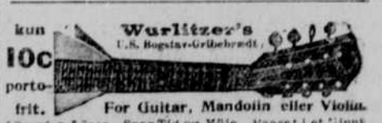

Wurlitzer's U.S. Bogstav-Grifbræt.

For Guitar, Mandolin eller Violin.

Lær uden Lærer. Spar Tid og Møje. Faaest i et Minut Navn Instrument. Specielt Tilbud—Grifbræt og "Howard" Selvinstruktion, 50c., portofrit for 25 Cents. til. Katalog med Nettopris for Instrumenter leil om Ønsket Instrument opgives. Skriv i Dag. THE RUDOLPH WURLITZER CO., 319 E. 4th St., Cincinnati, O.

Agenter ønskes til at sælge Sækkebaand af poleret Staal (Laas kan paasættes, om ønskes). Disse Sækkebaander praktiske og paalidelige og vil vare en Mands Levetid. Prøvebaand og Prisliste for 15c i Stamps.

Tyler Loe,
Riverside Station,
Minneapolis, Minn.

DON'T BE FOOLED

Tak the genuine, original

ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark on each package. Price 50 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Your druggist.

Uhr og Kjæde FRIT.

Uhret er nikkelpletteret, "American Movement" Stem Wind, St m Set, nyeste Stil, garanteret i bedste Værdi. Sælg 20 Pakker Mk. 138 til 10c P. kort og send os Pengene. Vi sender straks Uhr, Kjæde og Charm re. frit. Vi betror Dem Uhrene i 600 Uhre og andre Præmier [illegible] Mill Street 290, Concord Junction, [illegible]

DR. N. ROSENBERG CO.,

er den eneste skandinaviske Lægeanstalt i Amerika som gjør Behandling og kur af kroniske og private Sygdomme til specielt Fag og brevvexler med norske og danske Patienter paa deres eget Sprog.

Private og nervøse Sygdomme

foraarsagede af Ungdoms Ubesindigheder, unaturlige Vaner med alle deres forfærdelige Følger, saasom Slappelse, Tab af Livskraft, **ukikket til Forretning, Nyre- og Blæresygdomme,** svag Ryg o. s. v., behandles hurtigt, omsorgsfuldt, billigt og i dybeste Tavshed med sikre og ufeilbarlige Midler, **ukjendte af andre,** herværende Læger. Mediciner sendes overalt.

Ungdommens Raadgiver,

en af os udgivet Bog paa 48 Sider, omhandler Livets Hemmeligheder, Ægteskabet, Forholdet mellem Mand og Kvinde, mange Slags Sygdomme og deres Følger osv., og burde læses af enhver ung Mand. Sendes frit i forseglet Omslag til enhver, som paa et Postkort eller i Brev sender sin Adresse til

Dr. N. Rosenberg Co. 80 Dearborn St., D 9, Chicago